

In de week gelegd 5 2022 ‘The winner takes it all, is dat het lied van onze bestemming?’

Bij het woord ‘bestemming’ denken we meestal aan het doel van een reis of van het leven. Er klinkt iets van een lied in door. Dan kan stemmig, vrolijk of strijdbaar zijn. Hoe staat het er in ons leven voor, wat voor noten heb je op je repertoire, ben je in voor samenzang of zing je liever solo? Dat kan nog een heel gevecht zijn.

Voor veel mensen geldt de opmerking ‘Ik denk aan mijzelf’ als een aanwijzing dat je niet de kaas van je brood wil laten eten en dat je voor jezelf ópkomt. We vinden het een goede zaak als mensen valse schaamte afleggen in wat wij een proces van ‘zelfverwerkelijking’ noemen. Mooi wanneer iemand zijn/haar idealen realiseert. Dat willen we toch allemaal: ertoe dóén, een eigen plaats innemen, van betekenis zijn?! Maar, wanneer we reëel zijn, zien we ook dat het dóór kan slaan, dat er nietsontziend gevochten wordt om de beste plaats, de mooiste baan, het hoogste salaris, de meeste eer, de ‘éérste plaats’, dan heeft de winner ‘álles’. Mensen halen rare streken uit om ergens ‘beter’ van te worden, om als winnaar uit de bus te komen -er zijn winnaars die eigenlijk hebben verloren! Wanneer ieder aan zichzelf denkt, wie denkt er dan noch aan een ander?

In het evangelie van Lukas (4, 18-19) lezen we dat Jezus de mensen een ander lied leert. In navolging van de profeet Jesaja zegt hij dat hij armen goed nieuws brengt, gevangenen vrijheid aanzegt, blinden laat zien en onderdrukten bevrijdt. Hier reageert ‘het publiek’ enthousiast en zegt: ‘Hij spreekt met gezag’. Hier weet iedereen zich winnaar. Maar elders reageren de mensen op Jezus zuur (Markus 6, 1-6) en kan hij geen goed doen. Ons bestaan is geven en nemen, *goed* leven vraagt om de juiste toon, om (overeen-) stemming.

Frank van der Knaap, 24 – 01 - 2022